

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

18. De superbia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

sim edomandæ. Sicut Moyses Israël dixit: *Ipsè*
Deus. 7. Deus consumet nationes has in conspectu tuo pau-
22. latim & per partes: non poteris eas delere pariter.

Circa singula peccata considerabuntur tria.
 1. Quomodo peccatur, etiam venialiter. 2. Dam-
 na provenientia, & pœnæ in hac & in futura
 vita debitæ. 3. Præmium vincentis.

MEDITATIONES SU- PER CAPITALIA PECCATA. MEDITATIO XVIII.

De Superbia.

PUNCTUM PRIMUM.

Quid sit & quomodo peccatur?

Est appetitus excellentiæ inordinatus, de bo-
 nis five corporis, five animi. Habet quatuor
 actus 1. Cùm tribuit sibi, quod est Dei, veluti
 dicens: *Quis noster Dominus est?* 2. Cùm à Deo
 recognoscit, sed tanquam debitum suis meri-
 tis, quod est gratiæ. 3. Cùm plura præsumit,
 quàm habeat. 4. Cùm in habitis se excellere pu-
 tat alios, aut cupit certè, quòd sibi cedant.

Ex superbia multa oriuntur vitia. 1. Vana glo-
 ria, qua appetitur æstimari & laudari ab aliis.
 hujus actus sunt; gloriatio de bonis habitis, ac si
 ea non accepisset à Deo; vel de iis etiam, quæ
 non habet; vel etiam de malis. Deinde studium
 placendi hominibus propter laudem, denique
 inane

Super-
 biæ a-
 ctus.

1.
Isa. 10.
 13.

2.
 3.
 4.

Vitia.

inane gaudium, quod placeat illis, & in æstima-
 tione sit, & est vana gloria detestabilior de bo-
 nis animi, præsertim virtutibus, quod hæc cor-
 rumpat. 2. Ex superbia oritur jaçantia; cujus
 actus sunt, laudare seipsum; venditare, quæ non
 habet, aut exaggerare, quæ habet, & inaniter
 propalare, quæ supprimenda forent. 3. Ambi-
 tio honorum & dignitatum, quæ inordinata est,
 cum appetit supra merita, aut mediis non con-
 venientibus, aut affectu nimio, quasi finem con-
 stituendo. 4. Præsumptio, qua, laudis appetitu,
 majora suis viribus præsumit, & audet. 5. Hy-
 pocrisis, simulando bonam intentionem, cum
 sit vana, aut bona operando, causâ gloriæ.
 6. Pertinacia, ubi par erat cedere alieno ju-
 dicio, vel cum tuetur suum, ne errasse videatur.
 7. Contemptus aliorum, non inferiorum tan-
 tum, sed etiam æqualium & superiorum. *Super-
 bia enim ascendit semper.* Unde existunt innu-
 merabilia peccata, discordiæ, rixæ, maledicta,
 inobedienciæ, blasphemiæ. Circa hæc meditans,
 ingrediar in meipsum, & recognoscam in sin-
 gulis meos defectus, memet acriter reprehen-
 dens! Miser, quid habes, quod non accepisti? Iam
 dives factus es; iam saturatus es, iam solus regnas?
 Et nescis quia tu es miser & miserabilis, & pauper,
 & cæcus, & nudus? Quid suberbis terra & cinis?
 Pauperem superbum odit Deus.

PUNCTUM II.

Damna superbiæ. Ea indicantur illis verbis: *Pœnæ
 Qui se exaltat, humiliabitur. Ubi triplex
 F* *superbiæ
 Mat. 23.
 pœ- 12.*

Ps. 73.

23.

1. Cor. 4. 7.

Apoc. 3.

17.

Eccl. 10.

9. 25. 4.

1. pœna significatur. 1. Et quod spoliatur bono habitu. 2. Et quod frustratur desiderio. 3. Et quod pro exaltatione subeat humiliationem. Sic Lucifer amisit gratiam & dona, quibus ornatus fuerat, non attigit, quoad spiravit, & pro excelso folio, præcipitatus est in profundum luti. Quod exemplo Christus gloriantes discipulos repressit: *Videbam Satanam, sicut fulgur de caelo cadentem.* Ita Adam, Nabuchodonosor, Herodes, & alii.

*Luc. 10.
13.*

2. Deinde superbos destituit Deus extraordinariis auxiliis, & labi sinit etiam in fœda peccata, quæ est pœna maxima. De Anania & Saphira affirmat Basilus, quod affectantes gloriam ex venditis facultatibus, permittente Deo, partem sibi reservaverit, unde & laudem facti, & vitam ipsam perdiderunt. Denique consideranda est æterna confusio, quam subibunt elati, quando eis improperebitur à superbis dæmonibus: *Et tu vulneratus es, sicut & nos? nostri similis factus es. detracta est ad inferos superbia tua.* O

3.
Cōfusio.

*Isaia. 14.
10.*

Mat. 7. 3.

trabs superbiæ in oculo, quæ non finis videre! Amove, ut videam, IESU humillime!

PUNCTUM III.

*Mat. 23.
12.*

Merces
humiliū
triplex.

Exem-
pla.

Merces humilium *Qui se humiliat: exaltabitur.* Primò educitur ex statu abjectionis, & miseriis. 2. Deinde conservata ipsi manent dona accepta. 3. Demum ad ampliora evehitur. Peccator seipsum humilians, eruitur à peccatis, recipit amissam gratiam, exaltatur ad dignitatem Filii Dei. Sic Publicanus descendit justificatus

catus coram Deo, præ superbo Pharisæo; & impius Achab, quia se humiliavit, avertit intentatum supplicium. Quod si peccator humilis exaltatur: quomodo justus humilitatis studiosus? augebitur haud dubiè copiosis gratiæ donis. Ergo, *quântò magnus es, humilia te in omnibus, & coram Deo invenies gratiam.* Sic Dei *Eccl. 3. 20.*

Mater exaltata est propter humilitatem suam, quin ipse Filius Dei. Nam generalis est regula absque exceptione: *Qui humiliat se, exaltabitur.* *Mat. 23.*

Insurgam in meos circa hoc defectus, contrariisq; actibus eos extirpare conabor, initio facto ab humiliatione in rebus externis, quæ facilior est. Nihil porro, teste Bernardo, *facilius est volenti, quam humiliare seipsum.* Nam, si exaltare me velim, erunt, qui obstant: si autem humiliare, nemo repugnabit. Est autem expedita ac unica ratio vincendi superbiam, *humiliatio:* ut idem ait Bernardus. *Extirpatio vitij. Serm. 2. drag.*

MEDITATIO XIX.

De vitio Gula.

PUNCTUM PRIMUM.

Est cibi & potûs inordinatus appetitus: peccatur autem quinque modis. 1. Si præceptum vescamur vetitis ab Ecclesia, vel ab instituto, vel ex voto. 2. Si immoderatè in quantitate, cum gravi valetudinis corporis incommodo, vel animæ periculo, aut bibas usque ad *Gulâ tur. 1. 2.*